

Arrest

nr. 349 729 van 3 juli 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. VAN DER MAELEN
Guilleminlaan 35/b 1
9500 GERAARDSBERGEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van "*Palestina afkomstig*" te zijn, op 8 mei 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 april 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op tussenarrest nr. 338 259 van 19 december 2025 waarbij de debatten worden heropend en de partijen worden opgeroepen voor de terechtzitting van 30 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DHONDT, die *loco* advocaat A. VAN DER MAELEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. COSYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Palestijnse nationaliteit te hebben en Arabier van origine te zijn. U bent een soennitisch moslim. U bent geboren op [...] mei 2003 in Khan Younis, Gaza. U woonde daar tot aan uw vertrek uit Gaza.

Omwille van problemen verliet u Gaza op 19 februari 2023 via de Rafah grensovergang en reisde u naar Egypte en Turkije om op 30 mei 2023 te arriveren in Griekenland.

U diende in Griekenland op 14 juni 2023 een verzoek om internationale bescherming in. Op 23 juni 2023 werd u de vluchtelingenstatus toegekend.

U verbleef ongeveer zes maanden in Griekenland. U verkreeg uw Griekse verblijfsvergunning (ADET), uw Grieks paspoort, uw fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) na ongeveer negentien dagen na de toekenning van uw vluchtelingenstatus. In Griekenland leefde u na uw toekenning van uw vluchtelingenstatus op straat en kon u geen werk vinden. U werd ook bestolen en er werd geweld tegen u gebruikt door Griekse burgers. De politie weigerde uw klachten hieromtrent te behandelen aangezien u geen tolk had en geen klacht zou mogen indienen tegen een Griek volgens hen. Tevens werd er meermaals door de politie in Athene geweld tegen u gebruikt.

Hierop besloot u op 21 november 2023 Griekenland te verlaten en reisde u met uw Griekse documenten naar België. U arriveerde in België op 22 november 2023. U diende hier een verzoek om internationale bescherming in op 23 november 2023.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten voor: een kopie van uw Griekse identiteitskaart, een kopie van een pagina uit uw Grieks paspoort, uw originele AFM, uw originele AMKA, een kopie van een pagina uit uw paspoort van Gaza, een kopie van uw identiteitskaart uit Gaza, een kopie van uw geboorteakte uit Gaza, een kopie van uw UNRWA kaart, een kopie van de identiteitskaart van uw vader, een kopie van een overzicht van de gegevens van uw familie in Gaza, een kopie van verschillende documenten m.b.t. het leven van uw broers en zussen in Gaza, foto's van uw huis in Gaza na de bombardementen, foto's van het huidige verblijf van uw familie in Gaza en foto's van de verwondingen en allergische reacties die u opliep in Griekenland.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Tijdens het persoonlijk onderhoud haalde u aan zelfmoordgedachten en een depressie te hebben gehad in het verleden, er u werd aangeraden een psycholoog te zien en u in België wel al één keer een psycholoog zag (CGVS, p. 10, 12-13, 18). Echter verklaarde u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud dat alles oke was met u en voelde u zich fysiek en mentaal in staat het interview te doen aangezien u altijd al positief bent (CGVS, p. 2). Ook kende het persoonlijk onderhoud een normaal verloop en bevestigde u op het einde dat u al uw asielmotieven had kunnen uiteenzetten (CGVS, p. 20). Er drongen zich geen bijzondere steunmaatregelen op tijdens het persoonlijk onderhoud. Uit niets blijkt dat u niet in staat zou geweest zijn om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure internationale bescherming.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit uw verklaringen (CGVS p.) en de stukken in het dossier (EURODAC search result; information request reply Griekenland; verklaring DVZ) blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS)

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming

genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and

socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; en Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op [Ambtsbericht](#)).

Echter, het CGVS is van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-Generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u **onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan**.

Griekse documenten

1. Originele Griekse documenten gestolen - ADET

U haalde aan dat uw ADET en uw paspoort gestolen werden in Frankrijk (CGVS, p. 9). Het Commissariaat-Generaal benadrukt dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning (het document dat aantoonst dat hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning) verliest niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd.

Ten eerste wijst het CGVS erop dat **het mogelijk is een duplicaat te krijgen** als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan. Daartoe moet men zich naar een Asielbureau begeven om het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie moet worden overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het Asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht en ongeveer 4 maanden nadat het op de hoogte is gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante Politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in het geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>).

Ten tweede blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen dat uw gedrukte verblijfsvergunning verloren zou zijn (CGVS, p. 8-9).

Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben.

Zelfs indien u niet het langer in het bezit zou zijn van uw geprinte verblijfsvergunning, blijkt hieruit niet dat u geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die mensen ondervinden die geen geldige

verblijfsvergunning meer hebben. U beschikt bovendien wel nog over een kopie van uw ADET en een pagina van uw paspoort. Tevens beschikt u wel nog over uw originele AMKA en AFM.

2. AFM

Uit objectieve informatie blijkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. **Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeglean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; **Greece Refugee Info**, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval heeft u uw aanvraag om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend en heeft u nog steeds een geldige verblijfsvergunning (ADET). Het is dus duidelijk dat u ook een fiscaal registratienummer hebt dat u toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van onroerend goed. U bevestigde ook tijdens het persoonlijk onderhoud dat u over een AFM-nummer beschikte in Griekenland (CGVS, p. 9).

Uit uw administratief dossier blijkt dat u op 23 juni 2023 de vluchtelingenstatus hebt gekregen, dat u op 23 juni 2023 een ADET-kaart hebt gekregen, die geldig is tot 22 juni 2026, en dat u op 30 juli 2023 een reisdocument hebt gekregen, dat geldig is tot 29 juli 2028 (Information Request Reply Hellenic Republic d.d. 18/01/2024). U heeft derhalve nog steeds een geldige verblijfsvergunning zoals u zelf ook verklaarde (ADET) (CGVS, p. 8), wat impliceert dat uw fiscaal registratienummer vooralsnog dan ook nog eens niet gedeactiveerd is.

3. AMKA

De commissaris-generaal wijst erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen. Het moet echter gezegd worden dat dit niet het geval is voor u (CGVS, p. 8-9; Bijkomende vragen M-status Griekenland, zie administratief dossier).

Hoewel uit objectieve informatie blijkt dat sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, wijst deze informatie niet op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden. Integendeel, uit een onderzoek dat tussen juni 2022 en juni 2023 door de UNHCR werd uitgevoerd, bleek dat slechts 29% van de gecontacteerde begunstigden verklaarde moeilijkheden te hebben ondervonden bij de toegang tot gezondheidszorg, met name als gevolg van de taalbarrière (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Reden van vertrek uit Griekenland

1. Moeilijkheden op vlak van werkgelegenheid en huisvesting

U verklaarde in Griekenland op straat te hebben gewoond en geen werk te hebben gevonden (CGVS, p. 13, 18). Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van

werkgelegenheid en huisvesting, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

Zo zou u nooit stappen hebben ondernomen om een plek te vinden om te wonen in Griekenland (CGVS, p. 18). U verklaarde dat u niks kreeg in Griekenland en u zonder geld geen woonplaats kon vinden (CGVS, p. 16, 18). Echter deed u nooit beroep op bijvoorbeeld hulporganisaties die kunnen helpen bij het vinden naar een plek om te wonen aangezien deze volgens u niet bestonden (CGVS, p. 18).

Ook qua werk heeft u nooit hulp gezocht aangezien u zelfstandig wou zijn en u kon blijven wachten als u de hulp zou inschakelen van iemand anders (CGVS, p. 19). Tevens verklaarde u nooit naar een arbeidsbureau te zijn geweest aangezien dit volgens u niet bestaat in Griekenland (CGVS, p. 19).

2. Geweld door de Griekse politie

U haalde aan dat de politie in Athene meermaals geweld gebruikte tegen u (CGVS, p. 16). Echter kunnen er ernstige twijfels worden geuit bij de geloofwaardigheid van deze feiten aangezien u hierover geen woord repte bij DVZ (vragenlijst CGVS). Hiermee geconfronteerd verklaarde u dat het u destijds niet gevraagd werd en de tolk niet alles correct vertaalde (CGVS, p. 20). Echter vermeldde u over deze fout niks bij aanvang van het persoonlijk onderhoud toen u hiernaar gevraagd werd (CGVS, p. 3-4). Bovendien blijkt uit het verslag bij DVZ dat u specifiek werd gevraagd door wie u werd geslagen in Griekenland en u nergens vermelding maakte van de politie (vragenlijst CGVS, nr. 5). Deze inconsistentie doet ernstig afbreuk aan uw verklaringen over het geweld door de politie aangezien er van u verwacht kon worden dat u dit vermeldde bij DVZ.

Voor zover er, quod non, nog geloof zou worden gehecht aan het misbruik door de politie dient er te worden opgemerkt dat u nooit stappen ondernam om dit gedrag aan te klagen (CGVS, p. 15-16). Uw uitleg dat u geen andere opties meer had omdat zelfs de politie als niks deed is onvoldoende om u gebrek aan initiatief te verklaren. Tevens betrof het louter de politie in Athene waardoor er geen sprake is van dermate wijdverspreid gedrag door politieagenten in Griekenland (CGVS, p. 16).

3. Geweld en diefstal door derden en geen hulp bij klachten hiertegen door de politie

Tevens verklaarde u slachtoffer te zijn geweest van diefstal en geweld door Grieken (p. 13). Er moet worden opgemerkt dat u niet op overtuigende wijze aantoont dat u, rekening houdend met uw individuele situatie, de nodige ernstige pogingen ondernomen hebt om er uw rechten te doen gelden.

Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert. U legt echter géén overtuigende stavingsstukken neer wat betreft de gebeurtenissen die u naar eigen zeggen te beurt zijn gevallen, noch wat betreft eventuele ernstige initiatieven die u hierop ondernomen hebt om bescherming af te dwingen. U ging namelijk enkel naar het politiebureau in Athene om deze problemen aan te kaarten (CGVS, p. 14). U verklaarde niet naar andere bureaus te zijn geweest aangezien ze u daar al niet wouden helpen en de anderen u ook niet zouden helpen aangezien u geen tolk meehad (CGVS, p. 14). Tevens nam u nooit stappen om het ontoereikend optreden van de politie aan te klagen bij andere instanties aangezien ze

volgens u ook niks zouden doen (CGVS, p. 15). Dit plaatst een wezenlijke kanttekening bij de waarachtigheid, minstens de ernst van de feiten die u inroept.

4. Toegang medische zorg

U haalde tevens aan verwondingen te hebben opgelopen en allergische reacties te hebben gekregen in Griekenland (CGVS, p. 8). Echter heeft u nooit beroep gedaan op medische hulp in Griekenland ondanks u wel beschikte over een AMKA (CGVS, p. 18). U verklaarde dat uw verwondingen u deden denken aan uw moeilijk leven en u daarom niet ging (CGVS, p. 18). Hieruit blijkt duidelijk dat u onvoldoende initiatief hebt genomen op vlak van uw medische verzorging en er dus niet kan worden gesteld dat de Griekse autoriteiten weigerden om u de medische zorg te bieden die u eventueel nodig had.

Wat er ook van zij, met betrekking tot uw medische problematiek, waaromtrent u niet concreet aantoont dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden, moet worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich. Als dusdanig behoort dit aspect echter niet tot de bevoegdheden van het Commissariaat-generaal en dient u zich te beroepen op de geëigende procedure.

5. Zelfredzaamheid

Het CGVS is bijgevolg van oordeel dat het risico om in een toestand terecht te komen die in strijd is met artikel 3 EVRM in wezen afhangt van de middelen, autonomie en zelfredzaamheid van de betrokkene om zelf diens rechten uit te oefenen en in diens levensonderhoud te (kunnen) voorzien.

U bent voldoende autonoom en zelfredzaam om bij terugkeer naar Griekenland uw plan te trekken. Zo blijkt dat u op voldoende financiële steun kon rekenen van uw familie in Gaza (CGVS, p. 9, 11-12), u geld kon lenen van verschillende personen (CGVS, p. 8), u in Turkije een woning kon huren met anderen en er kon werken (CGVS, p. 10-11), u een beetje Grieks kon leren (CGVS, p. 8), u beschikt over een beetje kennis in het Engels (CGVS, p. 11) en u ook Frans leert in België (CGVS, p. 18). Dat u in Griekenland problemen had bij het vinden van een woning, werk of bijstand heeft niets met zelfredzaamheid te maken. U ondernam onvoldoende stappen op zoek naar werk, woning of andere bijstand. Uit niets blijkt dat u in Griekenland geen leven zou kunnen opbouwen.

6. Kwetsbaarheid

Het CGVS stelt vast dat u verklaarde dat u in het verleden zelfmoordgedachten en een depressie had, er u werd aangeraden een psycholoog te zien en u in België wel al één keer een psycholoog zag (CGVS, p. 10, 12, 18). Ook zou u bepaalde verwondingen hebben opgelopen in Griekenland door geweld en heeft u last van allergieën (CGVS, p. 8). Het CGVS merkt op dat u geen enkel document - opgesteld in Griekenland of België – hebt neergelegd om aan te tonen dat u leed aan een ernstige pathologie die specifieke zorg vereiste. Tevens verklaarde u steeds een positief persoon te zijn die zelfstandig kan omgaan met zijn problemen (CGVS, p. 2, 10). Voor het overige is de vaststelling dat u met psychologische problemen kampte louter gebaseerd op uw verklaringen.

De foto's van de verwondingen en allergische reacties die u opliep in Griekenland tonen louter aan dat u deze verwondingen en allergische reacties opliep zonder een zicht te bieden op de omstandigheden waarin u deze opliep, alsook de gevolgen die deze problemen zouden veroorzaken in de toekomst. Dit is aldus niet voldoende om het bestaan van psychologische en fysieke kwetsbaarheid vast te stellen die een ander onderzoek van uw leefomstandigheden in Griekenland rechtvaardigt gezien de hierboven uiteengezette redenen.

Documenten voorgelegd in kader van verzoek om internationale bescherming

De door u neergelegde documenten, namelijk een kopie van uw Griekse identiteitskaart, een kopie van een pagina uit uw Grieks paspoort, uw originele AFM, uw originele AMKA, een kopie van een pagina uit uw paspoort van Gaza, een kopie van uw identiteitskaart uit Gaza, een kopie van uw geboorteakte uit Gaza, een kopie van uw UNRWA kaart, een kopie van de identiteitskaart van uw vader, een kopie van een overzicht van de gegevens van uw familie in Gaza, een kopie van verschillende documenten m.b.t. het leven van uw broers en zussen in Gaza, foto's van uw huis in Gaza na de bombardementen, foto's van het huidige verblijf van uw familie in Gaza en foto's van de verwondingen en allergische reacties die u opliep in Griekenland, kunnen bovenstaande zienswijze niet ombuigen.

Uw Griekse identiteitskaart, de pagina uit uw Grieks paspoort, uw AFM en uw AMKA staven vluchtelingenstatuut in Griekenland. De pagina uit uw paspoort van Gaza, uw identiteitskaart uit Gaza en uw geboorteakte uit Gaza tonen louter uw identiteit aan. Uw UNRWA kaart staat louter dat u geregistreerd stond in Gaza. De identiteitskaart van uw vader en het overzicht van de gegevens van uw familie tonen louter hun identiteit aan. De verschillende documenten m.b.t. het leven van uw broers en zussen toont louter aan met wat zij zich bezighouden in Gaza. De foto's van uw huis in Gaza na de bombardementen en de foto's van het huidige verblijf van uw familie in Gaza tonen louter de woonomstandigheden van uw familie in Gaza aan. De foto's van de verwondingen en allergische reacties die u opliep in Griekenland werden hierboven reeds besproken.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw land van herkomst."

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In het eerste middel voert verzoeker de schending aan van "art. 4 handvest EU en van art. 3 EVRM".

Verzoeker "verwijst naar de verregaande staat van materiële deprivatie waarin gedwongen werd te leven in Griekenland, waardoor hij blootgesteld werd aan een ernstige (risico's op) onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest van hij en overeenstemt met artikel 3 EVRM."

Verzoeker argumenteert:

- er is geen garantie dat hij zijn status van internationale bescherming nog zal hebben bij terugkeer naar Griekenland,
- inzake de moeilijkheden rond de verlenging van de verblijfstitels,
- dat uit rapporten, persartikels, buitenlandse rechtspraak en een schrijven van zes Europese asielministers over de algemene toestand in Griekenland voor erkende vluchtelingen blijkt dat het vaststaat dat de standaarden voor een menswaardig leven ernstig ondermijnd worden als gevolg van een falend Grieks overheidsbeleid,
- "Hoewel hij tijdens zijn asielprocedure kon overnachten in een opvangkamp, kwam er (nadien) geen enkele andere hulp vanuit de Griekse overheid. Verzoeker werd op geen enkele manier geleid naar bestaande organisaties die zouden kunnen helpen met huisvesting, werk of gezondheidszorg noch werd hij hieromtrent op eender welke wijze geïnformeerd. Voor taallessen hetzelfde verhaal, ondanks dat taal de grootste hindernis is in het vinden van de eigen weg in een nieuw land."
- "Verzoeker is het op geen enkele wijze eens dat hij zelf te weinig stappen ondernam om de hulp waarvan wordt beweerd dat ze bestaat in Griekenland, te vinden." Verzoeker omschrijft zijn situatie en handelen,
- inzake zijn verklaringen omtrent zijn zoektocht naar werk,
- dat "de woonomstandigheden van verzoeker menonwaardig waren. Bij gebrek aan inkomsten doordat zijn zoektocht naar werk weinig opleverde én als gevolg van het racisme dat aldaar heerst jegens mensen zoals verzoeker en de verweerster dit erkent, moest hij het in het beste geval doen met een een bank in het park, op straat gewikkeld in een jas, zonderwater elektriciteit, gas, verwarming. Dit kan niet tellen als leefbare huisvesting."

In het tweede middel wordt de schending aangevoerd "van het recht van verdediging door een onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing".

Verzoeker verklaart zich nader als volgt:

"indien de verzoeker, althans volgens de "parameter van de verweerster, niet "ernstig en doelgericht" genoeg naar werk zoekt, is het een probleem, wat enigszins te begrijpen valt. Edoch, indien de verzoeker daarentegen wél (voor een lange periode) naar werk zocht, toegang trachtte te bekomen tot de medische zorg dan wel taallessen trachtte te volgen, zoals in casu, is het voor de verweerster opnieuw niet genoeg stellende dat "verzoeker hiervan geen bewijs kan voorleggen" ofwel dat de voorgelegde documenten "niet voldoende overtuigen".

Bovendien merkt verzoeker op dat, ondanks de verweerster telkenmaal om bewijzen vraagt en wanneer verzoeker het bewijs levert van bijvoorbeeld de situatie waarin hij vertoefde in Griekenland, stelt de verweerster dat dit niets bewijst...(?!)

Verzoeker kan de verweerster niet volgen, temeer nu zij gevraagd had wat het document diende voor te stellen en de verzoeker hierop antwoordde dat dit de situatie moest aantonen waarin in Griekenland verbleef. Verzoeker is van oordeel dat de verweerster hiermee de bewijskracht van het document in kwestie miskent. De miskentning wordt afgeleid uit het feit dat zij aan het stuk in kwestie een interpretatie geeft dewelke niet verzoenen valt met de inhoud ervan.

In elk geval wordt de "bewijsstandaard" vanwege de verweerster dermate bemoeilijkt dat de "bewijslast" voor de verzoeker volstrekt onmogelijk wordt gemaakt, hetgeen thans de bedoeling lijkt te zijn...

Tenslotte valt op dat de verweerster aan bepaalde verklaringen van de verzoeker wel geloofwaardigheid hecht hoewel hij daar geen bewijs van voorlegt, doch aangaande andere verklaringen van de verzoeker, en waar hij evenmin bewijs van voorlegt, worden dan weer plots afgedaan als "blote beweringen", "kunnen niet overtuigen" of "wordt niet op een objectieve manier aangetoond".

Een dergelijke motivering is niet alleen gebrekkig, doch ook tegenstrijdig en dubbelzinnig!

In het derde middel wordt de schending aangevoerd "van het redelijkheidsbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel".

"Indien er een zorgvuldig onderzoek was voorafgegaan aan de bestreden beslissing (zoals betoogd supra), dan zou nooit tot de niet-ontvankelijkheid van zijn verzoek en bijgevolg de weigering van de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling in hoofde van verzoekende partij, zijn besloten.

Verzoekende partij is van mening dat de stelling van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen, dat de door verzoekende partij aangebrachte feiten en elementen onvoldoende zouden zijn om te wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging dan wel dat hij bij een terugkeer in dezelfde erbarmelijke omstandigheden zal terechtkomen, allerminst redelijk én zorgvuldig werd genomen."

In het vierde middel wordt de "schending van het zorgvuldigheidsbeginsel" aangevoerd.

"Onderhavige feiten en elementen, zoals deze blijken uit het administratief dossier, werden door de verweerster geenszins op een zorgvuldige wijze beoordeeld, zoals nochtans mag worden verwacht van een overheid. Met als gevolg dat de verweerster een niet-ontvankelijkheidsbeslissing nam.

Op het einde van het persoonlijk onderhoud maakte de raadsman van de verzoeker de opmerking: "Ja. Ik merkte daarnet op dat de tolk de cliënt niet goed begreep met wat hij bedoelde. De tolk vroeg of ze verduidelijking mocht vragen hieromtrent en daar bleek geen behoefte aan te zijn."

Ondanks dat dit een cruciale opmerking was, heeft de verweerster hierop, minstens via haar beslissing, geen antwoord op gegeven en dus niet betwist! Het staat derhalve vast dat aannemelijk wordt gemaakt dat de tolk bepaalde zaken vertaalde die de verzoeker wellicht niet zo bedoeld had of dat hij de vraag verkeerd begrepen had. Omgekeerd had de verweerster op het ogenblik van het maken van die opmerking toelichting gevraagd, wat zij niet deed."

2.2. Verzoeker voegt volgende stukken bij het verzoekschrift:

"4. Nota inzake toegang tot documenten en socio-economische rechten in Griekenland erkende vluchteling (maart 2025)

5. E-mail naar verweerster met verwondingen verzoeker".

2.3. Verweerder brengt een "NOTA Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure" bij op 21 mei 2025.

2.4. Verzoeker brengt op 2 september 2025 een aanvullende nota bij met (landen)informatie en het stuk 'Verslag Ulysse juni 2024'.

2.5. Verweerder brengt op 23 september 2025 een aanvullende nota bij met (landen)informatie over de situatie in Griekenland. Deze aanvullende nota verwijst onder meer naar "COI FOCUS GRECE Aide aux migrants, gepubliceerd door Cedoca op 25 juli 2025 en beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/grece-aide-aux-migrants>"

2.6. Verzoeker brengt middels het 'verzoek tot heropening van debatten' van 5 december 2025 volgend stuk bij: "Brief van 19 november 2025 van Griekse middenveldorganisaties aan de CGVS: "Inaccurate and misleading information in CEDOCA Country of Origin Information Focus: GREECE, Assistance to Migrants report, published 25th July 2025».

2.7. Na het tussenarrest tot heropening van de debatten van 19 december 2025, brengt verweerder op 28 januari 2026 een aanvullende nota bij met (landen)informatie. De aanvullende nota bevat ook een nota van verweerders juridische dienst van 16 januari 2026 inzake AMKA.

2.8. Ter zitting legt verzoeker een aanvullende nota neer met (landen)informatie en drie stukken: een brief van de Griekse NGO's van 19 november 2025, een brief gestuurd aan advocaat Lahaye van 16 januari 2026

en een brief van de Europese Commissie van 4 december 2023. Verzoeker argumenteert inzake de regelgeving met betrekking tot de AMKA.

Beoordeling

3. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 23 juni 2023 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) na uitspraakdatum van dit arrest vervallen is.

Er zijn geen ernstige indicaties dat hij thans in Griekenland niet langer deze beschermingsstatus zou hebben. Hij brengt geen concrete of verifieerbare elementen aan die wijzen op een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Uit het enkele feit dat hij niet meer in Griekenland woont en hij er dus geen domicilie meer heeft, kan immers niet worden afgeleid dat verzoeker niet langer over internationale bescherming in Griekenland beschikt. Indien hij van mening is dat er een einde zou zijn gesteld aan zijn beschermingsstatuut omwille van een afwezigheid, of dat hiertoe een procedure is opgestart, komt het verzoeker toe om dit op afdoende wijze aan te tonen.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

4. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (*cf.* HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen *“zeer verregaande materiële deprivatie”* teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in

andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;

- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden.

Schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de voormalige Kwalificatierichtlijn (heden hoofdstuk VII van de Verordening 2024/1347/EU van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: de Verordening EU 2024/1347)) die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, beletten niet om een beschermingsverzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren (arrest *Ibrahim e.a.*, punten 91-94 en arrest *Jawo*, punten 93-97).

5.1. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

Verzoeker verwijst in het verzoekschrift omstandig naar problemen inzake (i) vertolking bij het gehoor bij DVZ, (ii) het vinden van werk en woonst in Griekenland, (iii) daden van geweld ten aanzien van zijn persoon door Griekse burgers en autoriteiten, (iv) verwondingen die hij opliep in Griekenland.

5.2. Middels tussenarrest van 19 december 2025 heropende de Raad de debatten.

De debatten werden heropend ingevolge een brief van de Griekse middenveldorganisaties van 19 november 2025.

Blijkens deze brief bevestigen de middenveldorganisaties “*de quasi-onmogelijkheid om de AMKA te activeren, hoewel noodzakelijk voor toegang tot de gezondheidszorg, legaal werken en overheidssteun*”.

5.3. Bij aanvullende nota van 28 januari 2026 brengt verweerder andermaal (landen)informatie bij. Tevens voegt verweerder een omstandige “*Nota A.M.K.A. wetgeving Griekenland, dd. 16 januari 2026, juridische dienst CGVS*” bij de aanvullende nota.

Deze nota stelt onder meer:

“Op 3 november 2025 publiceert de Griekse overheid nieuwe wetgeving aangaande de A.M.K.A. en de toegang tot de publieke gezondheidszorg (Γ25/οικ.48556/03-11- 2025 *Accès des bénéficiaires visés à l'article 33 de la loi n° 4368/2016 aux structures publiques de santé ; vertalingen in bijlage 2 en 3 van onderhavige nota*)”

In deze wetgeving wordt in de eerste plaats herhaald dat actieve A.M.K.A. in principe nodig is om toegang te krijgen tot gezondheidszorg. Wat de omzendbrief toevoegt, is dat bij gebrek aan een actieve A.M.K.A., voor begunstigden van internationale bescherming (punt ix van de wetgeving) toegang tot gezondheidszorg mogelijk is op vertoon van:

- (a) Een geldige ADET; OF
- (b) Een attest van aanvraag tot verlenging van de status; OF
- (c) een administratief of gerechtelijk beroep tegen een beslissing tot afwijzing van het verzoek tot verlenging of op elk moment waarop het recht op administratief of gerechtelijk beroep bestaat: een schriftelijke verklaring van het besluit tot uitstel van verwijdering overeenkomstig de bepalingen van lid 4 van artikel 24 van wet nr. 3907/2011 (A 7).”

5.4. Ter zitting legt verzoeker een aanvullende nota neer.

Deze nota bekritiseert uitvoerig de “*Nota A.M.K.A. wetgeving Griekenland, dd. 16 januari 2026, juridische dienst CGVS*”. Verzoeker voert onder meer aan dat de volledige mailuitwisseling tussen verweerder en de Griekse overheidsdienst niet wordt bijgebracht. Verzoeker geeft verder juridische duiding en kritiek op de beoordeling van de wetgeving inzake de AMKA en betoogt dat uit de brief van RSA van 16 januari 2026 aan

advocaat Lahaye blijkt dat “bij gebreke aan een **ACTIEVE AMKA** zowel de toegang tot de arbeidsmarkt als tot de gezondheidszorg verhinderd wordt”.

6. Uit de nota van de juridische dienst van verweerder van 16 januari 2026 blijkt: “Op 3 november 2025 publiceert de Griekse overheid nieuwe wetgeving aangaande de A.M.K.A. en de toegang tot de publieke gezondheidszorg”. Deze wetgeving inzake de AMKA dateert van na de bestreden beslissing en het inleidend verzoekschrift.

Verweerder verwijst in de aanvullende nota, die dateert van na het tussenarrest dat de debatten heropent, niet meer naar de “COI FOCUS GRECE Aide aux migrants, gepubliceerd door Cedoca op 25 juli 2025 en beschikbaar op [https:// www.cgvs.be/nl/landeninfo/grece-aide-aux-migrants](https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/grece-aide-aux-migrants)” die vroeger werd bijgebracht en het voorwerp uitmaakte van de “Brief van 19 november 2025 van Griekse middenveldorganisaties aan de CGVS: “Inaccurate and misleading information in CEDOCA Country of Origin Information Focus: GREECE, Assistance to Migrants report, published 25th July 2025” die leidde tot het tussenarrest tot heropening der debatten.

De nieuwe Griekse wetgeving maakte het voorwerp uit (i) van het tussenarrest tot heropening van de debatten, (ii) het aanvullend onderzoek door de juridische dienst van verweerder zoals blijkt uit de “Nota A.M.K.A. wetgeving Griekenland, dd. 16 januari 2026, juridische dienst CGVS”, (iii) van de aanvullende nota van verzoeker die ter zitting werd neergelegd.

Gelet op het voormeld verloop van de procedure dient de Raad te besluiten dat informatie inzake de AMKA een essentieel element is bij de beoordeling van verzoekers situatie in geval van terugkeer naar Griekenland. Beide partijen voeren dienaangaande een omstandige discussie over interpretatie van Griekse wetteksten alsook over de implementatie van deze bepalingen door de Griekse autoriteiten. Verweerders informatie inzake de implementatie van de wetgeving met betrekking tot de AMKA blijkt tevens te wijzigen, minstens is deze niet eenduidig zoals kan blijken uit de aanvullende nota die door verzoeker ter zitting werd neergelegd. De informatie inzake de AMKA betreft blijkens de procedureakten van verzoeker en verweerder een essentieel feitelijk gegeven dat losstaat van de beoordeling van verzoekers geloofwaardigheid.

Het voorstaande klemmt des te meer aangezien verzoekers ADET inmiddels vervallen is en de bestreden beslissing stelt: “Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen.”

Aangezien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert om de strijdige informatie inzake de AMKA - zoals dit onder meer blijkt uit de ter zitting neergelegde aanvullende nota van verzoeker - nader te onderzoeken, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in oud artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig oud artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 29 april 2025 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juli tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS